

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388979664.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Bevæbnede med Bøsser, Pistoler og Kaarder bortilede nu Herren, Junkeren, Ridefogden, Skytten og fire andre veludrustede Karle; og efter dem raabte Fruen »bringer dem døde eller levende!« Et Stykke ville vi ledsage Ansbjergmanden paa hans andet Tog. Til Vium stod Sporet tydeligt; men her skulde Man have tabt det, hvis ikke en Bonde, hos hvem Man forespurgte sig, havde berettet: at han et Par Timer før Dag havde hørt Hestetrav vester ud af Byen. Man fulgte dette Vink, og gjenfandt Sporet; det gik i samme Retning forbi Hvam Kroe. Her erfarede, at Hundene omtrent for to Timer siden havde holdt et slemt Huus. De Flygtendes Fart havde altsaa begyndt at sagtne sig, hvilket Sporet ogsaa tydelig gav tilkjende. Forfølgerne kom til Sjørup. Her havde en Karl, som i et vist Ærinde stod udenfor Gaarden, hørt en Hest gaae forbi, og troede at skimte Tvende paa den. Men nu ophørte Sporet. Her løb adskillige Veje; alle med dybe og snevre Hjulspor - hvilken var den rette? Flygtningerne havde ingen af dem fulgt, formodentlig af Frygt for at Hesten skulde falde; men vare redne ind i Lyngen. Man gjorde Holdt for at raadslaae. Af trende Hovedveje løb een i Nordvest, een i Sydvest, og een midt imellem. Medens disse, den ene efter den anden, toges under Betragtning, faldt Talen ogsaa paa Nattens vigtige Begivenhed, og især paa den mistænkelige Skrivedreng. Een af Karlene fortalte: at det forekom ham, som om han skulde have seet denne etsteds tilforn, da han stod ved Hestfolkene; men hvor, kunde han ikke mindes. En anden havde et Par Dage iforvejen seet en Ubekjendt tale hemmelig med ham i Skoven, og forekom det ham, som om denne et Par Gange havde sagt: Hr. Cornet! Nu opgik der et pludseligt Lys for den gamle Herre. »Ha!« raabte han, »saa følge vi den midterste Vej! den gaaer til Vestervig. Jeg tør sværge paa, at Skrivedrengen er ingen Anden, end Majorens tredie Søn, der stod som Cornet ved 59 Cuirassiererne. Jeg mindes at Frue Kirsten engang har advaret mig for ham, og sagt, at han snusede efter Frøken Mette. Og I -« raabte han til Ridefogden. »Naadigherre!« tog denne Ordet, »I saa jo selv Ridefogdens Skrivelse paa Vestervig; det er ham, som har narret os Alle; eller ogsaa Brevet har været falskt; tilmed var han saa stille, ordentlig og arbejdsom, saa høflig og saa ydmyg, at det aldrig kunde falde mig ind, at han var en adelig Herre.« »Herskabet ligger i Maanen« sagde den Gamle, og satte sin Hest i Trav; »den som først faaer Øje paa Deserteuren, giver jeg tre Kroner.« - Troppen havde vel halvanden Miil at ride, inden den kunde naae det tilsigtede Vadsted gjennem Karup Aae. Imidlertid vil jeg, med Læserens Tilladelse, ile foran derned, og nærme mig de Flygtende, som nu netop berøre den anden Bred.